

Polski rynek kapitałowy charakteryzuje się znaczną asymetrią na niekorzyść segmentu długoterminowych papierów dłużnych. W związku z tą sytuacją Ministerstwo Finansów pracuje nad głębokimi zmianami w ustawie o obligacjach.

Do rozpatrzenia na najbliższym posiedzeniu Zespołu ds. Systemu Finansów Publicznych skierowany został projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o obligacjach oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Zgodnie z deklaracjami projektodawcy celem przedłożonej regulacji jest dalszy rozwój krajowego rynku obligacji komercyjnych, zmierzająca do liberalizacji zasad emisji, zbywania, nabywania i wykupu obligacji oraz zwiększenia czytelności istniejących przepisów.

Wprowadzane zmiany dotyczą w szczególności:

- wprowadzenia instytucji zgromadzenia właścicieli obligacji jako reprezentacji ogółu obligatariuszy – w przypadku obligacji emitowanych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, posiadające osobowość prawną, a także spółki komandytowo-akcyjne. W zamierzeniu projektodawców ma to stworzyć płaszczyznę komunikacji pomiędzy obligatariuszy i emitentem, dającą z jednej strony wzmocnioną ochronę obligatariuszom jako słabszej stronie stosunku prawnego, zaś z drugiej – umożliwić elastyczne kształtowanie treści praw i obowiązków związanych z obligacją. Jest to propozycja niewątpliwie interesująca – tym bardziej, że stanowi ona powrót do rozwiązań ustawy z dnia 30 czerwca 1939 roku – Prawo o obligacjach – jednakże trudno jest uznać ją za zachęcającą przedsiębiorstwa do emitowania obligacji;
- wprowadzenie do systemu prawa polskiego obligacji wieczystych (perpetua bonds). Są to obligacje, dla których nie określono daty wykupu, a świadczenie emitenta względem obligatariuszy polega na zapłacie odsetek w formie renty wieczystej. Obligacje takie nie podlegają zatem wykupowi, ale świadczenia z nich wynikające są wypłacane przez nieograniczony czas;
- doprecyzowania regulacji ustawowych przesądzających o możliwości emitowania obligacji podporządkowanych (subordinated bonds) charakteryzujących się tym, że zobowiązania z nich wynikające podlegają – w przypadku upadłości lub likwidacji emitenta – w ostatniej kolejności.